

jydske Landsdele til 5te Kreds har skabt en uforholdsmæssig stor Landstingskreds. Dette er vel Tilfældet, men saaledes som Forholdene nu ligger, da man maaske skal til en Revision af Valgloven efter den Overvejelse, som den bebudede Kommission vil foretage, og da Sagen hastér meget, er der ikke andet at gøre for Øjeblikket end at føje de sønderjydske Landsdele til 5te Kreds; der vil de naturligst, foreløbig i alt Fald, finde Hjemsted. At lægge dem til en anden Kreds vilde være urigtigt; Grænsen ved Kongeaaen bør paa saa mange Maader som muligt slettes. Jeg betragter det som en Selvfølge — det har den højtærede Minister jo ogsaa udtalt — at Valgstedet forlægges fra Herning til et Sted, der er mere bekvemt for de sønderjydske Vælgere.

Af Bestemmelser, som ikke er nødvendiggjorte ved det, der tilsigtes med Lovforslaget, er Bestemmelsen i § 11, der foreskriver, at man kan opgive en Partibetegnelse, der da vedføjes det Listebogstav, hvormed Valgmandslisten betegnes. Jeg synes, det er en meget god Foranstaltning for at forebygge Misforstaaelse, og jeg kan fuldt ud slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) om, at det vilde være hensigtsmæssigt, at man fik en bestemt Bogstavbetegnelse Landet over, og at den forblev fastsat af Ministeriet og offentliggjort Valget. En hertil sigtende lille Ændring vil Ministeren sikkert let kunne foreslaa til anden Behandling.

Da den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Steincke) ikke fremsatte de fra Folketinget kendte Ændringer, skal jeg ikke komme ind paa de Krav, som der blev formulæret af Socialdemokratiet. Jeg skal blot overfor Udtalelsen om, at man fra det konservative Partis Side ikke vilde være med til at „yde Retfærdighed overfor København“, bemærke, at de københavnske Stemmer jo tælles med ved Opgørelsen hele Landet over, og at København har faaet med Hensyn til stedlig Repræsentation, hvad man blev enig om ved Valglovens Affattelse. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem med Rette kan beklage sig over, at der sker København nogen Uret. Den Ændring af Valgloven, der nu finder Sted, har jo sit bestemte Formaal, og de 12 Mandater, som vi ved Grundlovsændringen har givet Adgang til, er ikke tænkte at komme det øvrige Land til gode; i alt Fald vil det være hensigtsmæssigt at bevare de Pladser, der er tilovers, til en senere Revision af Valgloven, om man da skulde faa Brug for dem.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Scavenius: Paa det radikale Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet. Inden jeg gør nogle enkelte Bemærkninger til de faldne Udtalelser, vil jeg gerne i al Almindelighed sige til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Steincke), at hvad der er retfærdigt kan man have noget delte Meninger om. Den Retfærdighedssans, som det ærede Medlem gav Udtryk for, var en Retfærdighedssans, der i høj Grad var præget af det rent matematiske; men ved Siden deraf er der ved en Rigsdagsrepræsentation ogsaa et naturligt og berettiget Hensyn at tage, naar man vil være retfærdig, nemlig til den lokale Repræsentation, og det har fundet sit Udtryk ved den Fordeling af Tillægsmandaterne, der i sin Tid er indført i Valgloven. I øvrigt vil jeg gerne ogsaa under Hensyn til andre Stridsspørgsmaal, der har været berørte under denne Behandling, udtale, at jeg glæder mig over, at man efterhaanden her paa Rigsdagen er blevet enig om, at det vilde være rigtigt at faa hele Valglovsspørgsmaalet overvejet i en Kommission. Da Forslaget oprindeligt fremkom — for øvrigt fra min Side —, var man ikke saa ganske enig om det rigtige deri. Flere havde den Mening, at Arbejdet lige saa godt kunde gøres af et Rigsdagsudvalg. Jeg gjorde gældende, at Erfaringen ofte har vist, at Arbejdet under Højtryk i et saadant Rigsdagsudvalg ikke er heldigt for de mange saglige Spørgsmaal, der her skal belyses, og at det derfor vilde være naturligt i en rolig Periode paa Rigsdagen at tage disse mange Spørgsmaal op til en rent saglig Overvejelse. Partierne imellem og saaledes, at man søgte at bøje sig mod hinanden, efter at de mere principielle Spørgsmaal var blevet belyst, saa at Følgen kunde blive, at vi fik en Valglov, der havde den bredest mulige Tilslutning. Et saadant Arbejde, mener jeg, kan gøres i den Kommission, der vil blive nedsat paa Ministeriets Foranstaltning, saa snart Sønderjyderne er blevet repræsenteret paa den danske Rigsdag. Til denne Kommission vil det da være naturligt at henvise alle de forskellige Spørgsmaal om Valgloven, der nu og da dukker op.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds